DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
29. juni 1995 *

I sag C-437/93,

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Hauptzollamt Heilbronn

mod

Temic Telefunken microelectronic GmbH,

med deltagelse af **Forbundsfinansministeriet,**

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 18, stk. 2, litra d), og artikel 18, stk. 3, første afsnit, samt artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling (EFT L 188, s. 1),

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P.J.G. Kapteyn, og dommerne C.N. Kakouris og J.L. Murray (refererende dommer),

* Processprog: tysk.

generaladvokat: G. Tesauro
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

— Temic Telefunken microelectronic GmbH ved skatterådgiver Otto Wilser

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Francisco Fialho, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Hans-Jürgen Rabe, Hamburg,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 19. januar 1995 er afgivet mundtlige indlæg af Temic Telefunken microelectronic GmbH og af Kommissionen,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 23. februar 1995,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 5. oktober 1993, indgået til Domstolen 5. november 1993, har Bundesfinanzhof i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt tre præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 18, stk. 2, litra d), og artikel 18, stk. 3, første afsnit, samt artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling (EFT L 188, s. 1, herefter benævnt »forordning nr. 1999/85«).

2 Spørgsmålene er rejst under en retssag mellem Hauptzollamt Heilbronn og Temic Telefunken microelectronic GmbH (herefter benævnt »Temic«), der

drejer sig om anvendelsen af ordningen for forarbejdning under toldkontrol på ædle metaller, som er indeholdt i ikke-funktionsdygtige integrerede kredsløb, og som er fremkommet som resultat af en aktiv forædlingsproces.

3 Betingelserne for meddelelse af tilladelse til, gennemførelse og afslutning af aktive forædlingsprocesser er reguleret ved forordning nr. 1999/85 og ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2228/91 af 26. juni 1991 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1999/85 om aktiv forædling (EFT L 210, s. 1, herefter benævnt »forordning nr. 2228/91«).

4 I henhold til ordningen for aktiv forædling er det muligt at undlade opkrævning af told for varer importeret fra tredjelande, såfremt de inden for Fællesskabet gennemgår visse processer for be- og forarbejdning, som er fastlagt i artikel 1, stk. 3, litra h), i forordning nr. 1999/85, og såfremt de derpå genudføres — som forædlingsprodukter — fra Fællesskabets toldområde.

5 Ifølge artikel 1, nr. 2 og 3, i forordning nr. 2228/91 opdeles forædlingsprodukter i to grupper, nemlig dels hovedforædlingsprodukter, til hvis fremstilling der er givet tilladelse til anvendelse af proceduren for aktiv forædling, dels biforædlingsprodukter, som er andre forædlingsprodukter end de førstnævnte, og som fremkommer som et nødvendigt resultat af forædlingsprocessen.

6 Ifølge artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1999/85 afsluttes proceduren for aktiv forædling principielt med, at forædlingsprodukterne udføres fra Fællesskabets område. Artikel 18, stk. 2, bestemmer dog følgende:

»Proceduren for aktiv forædling afsluttes endvidere for indførselsvarer, når forædlingsprodukterne

...

b) på ny indføres under proceduren for aktiv forædling

c) overgår til fri omsætning

d) henføres under ordningen vedrørende forarbejdning under toldkontrol

...«

7 Artikel 18, stk. 3, første afsnit, bestemmer: »Afslutning af proceduren under de i stk. 2, litra c)-f), anførte vilkår er betinget af en tilladelse fra toldvæsenet, som meddeler en sådan, når omstændighederne taler derfor.«

8 Toldskylden for en vare, som er bragt i fri omsætning, skal ifølge artikel 20, stk. 1, i forordning nr. 1999/85 ansættes på grundlag af de afgiftsregler, der gælder for indførselsvarerne på tidspunktet for antagelse af angivelsen om de pågældende varers henførsel under proceduren for aktiv forædling. Ifølge artikel 21, stk. 1, litra a), første led, gælder der dog en undtagelsesbestemmelse for forædlingsprodukter. Disse produkter pålægges de for dem gældende importafgifter, når de »overgår til fri omsætning og er opført på den liste, der fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 31, stk. 2 og 3, og for så vidt de forholdsmæssigt svarer til den eksporterede del af de forædlingsprodukter, der ikke er opført på listen. Bevillingshaveren kan dog anmode om, at disse produkter pålægges afgifter på de i artikel 20 fastsatte betingelser«.

9 Ordningen vedrørende forarbejdning under toldkontrol, som er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra d), i forordning nr. 1999/85, er gennemført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2763/83 af 26. september 1983 om bevilling til under toldkontrol at forarbejde varer, før de bringes i fri omsætning (EFT L 272, s. 2, herefter benævnt »forordning nr. 2763/83«).

10 Ifølge denne forordnings artikel 1, stk. 2, er der efter ordningen vedrørende forarbejdning under toldkontrol mulighed for på Fællesskabets toldområde at lade ikke-fællesskabsvarer underkaste behandlinger, hvorved deres beskaffenhed eller tilstand ændres, uden at de pålægges importafgift, og at lade de forarbejdningsprodukter, som fremkommer ved disse behandlinger, overgå til fri omsætning mod erlæggelse af den for dem gældende importafgift. Ifølge artikel 2, stk. 1, gælder ordningen dog kun for varer, der er anført på en bestemt liste, og som skal underkastes den herpå nævnte forarbejdning.

11 Temic foretager regelmæssigt import fra Fjernøsten til Fællesskabet af ikke-målte elektroniske komponenter.

12 I februar 1991 fik Temic tilladelse af Hauptzollamt Heilbronn til for egen regning at anvende proceduren for aktiv forædling, som blev indført ved forordning nr. 1999/85, med henblik på at foretage nogle foranstaltninger vedrørende kontrol (ved måling), udvælgelse og mærkning af ikke-målte integrerede kredsløb. Ved disse foranstaltninger er det muligt at adskille to produktgrupper, nemlig dels funktionsdygtige kredsløb, som er bestemt til at skulle genudføres (A-varer), dels ikke-funktionsdygtige kredsløb (B-varer).

13 Ved en ny tilladelse af 9. august 1991 godkendte Hauptzollamt, at Temic anvendte ordningen for forarbejdning under toldkontrol, som er fastsat i forordning nr. 2763/83, med henblik på at genudvinde de ædle metaller, som var indeholdt i integrerede kredsløb, der ved målingen havde vist sig ikke at være funktionsdygtige. Denne tilladelse omfattede imidlertid kun et begrænset antal B-varer, nærmere bestemt et antal, som svarede til en forholdsmæssig andel af de eksporterede hovedforædlingsprodukter.

14 Efter en forgæves administrativ klage anlagde Temic sag ved Finanzgericht Baden-Württemberg, hvorunder selskabet anfægtede den begrænsning, som var knyttet til forarbejdningstilladelsen af 9. august 1991. På foranledning

heraf annullerede Finanzgericht tilladelsen og tilpligtede Hauptzollamt at meddele en ny tilladelse, hvortil der ikke var knyttet en sådan begrænsning. Finanzgericht antog herved, at der ikke var foreskrevet en sådan begrænsning i ordningen for forarbejdning under toldkontrol, og at den heller ikke var lovlig efter bestemmelserne om aktiv forædling. Desuden måtte forarbejdningen under toldkontrol efter Finanzgericht's opfattelse anses for en mulighed for afslutning af proceduren for aktiv forædling, som var ligestillet med en udførsel. Finanzgericht fandt herved, at der ikke efter denne procedure måtte fastsættes nogen begrænsning med henblik på varernes overgang til fri omsætning og betaling af told uden ydelse af rabat.

15 Herefter indgav Hauptzollamt revisionsanke til Bundesfinanzhof, hvorunder Hauptzollamt gjorde gældende, at der måtte tages hensyn til de særlige forhold og krav i forbindelse med aktiv forædling. Ifølge Hauptzollamt fremgår det således af artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i forordning nr. 1999/85, at når biforædlingsprodukter, såsom B-varer, overgår direkte til fri omsætning, skal der kun svares told efter de for dem gældende importafgifter for så vidt angår den del af disse varer, som svarer til mængden af de eksporterede hovedforædlingsprodukter, dvs. mængden af de eksporterede A-varer.

16 Da Bundesfinanzhof fandt, at afgørelsen af den tvist, som verserede for den, afhang af, hvorledes artikel 18 og 21 i forordning nr. 1999/85 skulle fortolkes, besluttede den at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 18, stk. 2, litra d), og artikel 18, stk. 3, første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling (EFT L 188, s.1) fortolkes således, at afslutningen af proceduren ved meddelelse af en tilladelse til forarbejdning under toldkontrol kan begrænses kvantitativt?

2) Skal udtrykket 'når omstændighederne taler derfor' i ovennævnte forordnings artikel 18, stk. 3, første afsnit, in fine, forstås således, at der skal knyttes en begrænsning til den tilladelse, som gives i henhold til forordningens artikel 21, stk. 1, litra a), første led, nemlig et krav om, at de

biforædlingsprodukter, der er bestemt til forarbejdning, forholdsmæssigt skal svare til den eksporterede del af hovedforædlingsprodukterne?

3) Såfremt spørgsmål 2) besvares benægtende, kan det førnævnte udtryk da fortolkes således, at en begrænsning af den art, som er nævnt i spørgsmål 2), er lovlig, selv om den ikke er tvingende nødvendig?«

17 Med disse tre spørgsmål ønsker den nationale ret i det væsentlige oplyst, om artikel 18, stk. 2, litra d), og artikel 18, stk. 3, første afsnit, samt artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i forordning nr. 1999/85 skal fortolkes således, at der kan knyttes en kvantitativ begrænsning til en tilladelse til at afslutte proceduren for aktiv forædling ved at anvende ordningen vedrørende forarbejdning under toldkontrol.

18 Det fremgår af betragtningerne til forordning nr. 1999/85, at proceduren for aktiv forædling er indført for, at de virksomheder inden for Fællesskabet, som anvender varer fra tredjelande til fremstilling af eksportprodukter, ikke stilles ringere på internationalt plan, idet den giver dem mulighed for at erhverve varerne på samme vilkår som virksomheder i tredjelande.

19 Efter denne procedure er det således muligt at toldfritage varer, som importeres fra tredjelande, såfremt de gennemgår visse be- og forarbejdningsprocesser i Fællesskabet og derefter genudføres fra Fællesskabet som forædlingsprodukter.

20 Selv om eksport af forædlingsprodukter er den almindelige måde for afslutning af en procedure for aktiv forædling, findes der andre muligheder herfor

efter artikel 18, stk. 2, i forordning nr. 1999/85, såsom forædlingsprodukternes overgang til fri omsætning [litra c)] og deres henførsel under ordningen vedrørende forarbejdning under toldkontrol [litra d)], således som det er sket i den foreliggende sag.

21 Ifølge artikel 18, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1999/85 er anvendelsen af de alternative muligheder, som er nævnt i litra c)-f), betinget af, at toldmyndighederne meddeler tilladelse hertil, og denne skal meddeles, når omstændighederne taler derfor.

22 Hverken forordning nr. 1999/85 eller forordning nr. 2228/91 præciserer imidlertid, hvilke »omstændigheder« som kan begrunde, at der meddeles tilladelse til anvendelse af de alternative muligheder for afslutning af proceduren for aktiv forædling, som er nævnt i artikel 18, stk. 2, litra c)-f).

23 Det fremgår imidlertid af den generelle opbygning af forordning nr. 1999/85, at fællesskabslovgiver har ønsket at stille virksomhederne frit med hensyn til at vælge andre muligheder for afslutning af proceduren for aktiv forædling end genudførsel, forudsat at valget heraf ikke giver anledning til misbrug.

24 Det må derfor antages, at toldmyndighederne kun kan nægte at meddele tilladelse til at benytte de alternative muligheder for afslutning af proceduren for aktiv forædling, som er nævnt i artikel 18, stk. 2, litra c)-f), i forordning nr. 1999/85, såfremt de godtgør, at anvendelsen af disse muligheder for afslutning rent faktisk er egnet til at medføre misbrug, f.eks. ved, at den pågældende uberettiget drager toldmæssig fordel heraf.

25 I øvrigt bør det fremhæves, som anført af generaladvokaten i punkt 11 i dennes forslag til afgørelse, at toldmyndighederne efter formuleringen af artikel 18, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1999/85 hverken skal eller kan knytte en kvantitativ begrænsning til en tilladelse.

26 Bestemmelsen i artikel 18, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1999/85, hvorefter toldmyndighederne kan meddele tilladelse til at anvende andre muligheder for afslutningen af proceduren, når omstændighederne taler derfor, giver nemlig ikke toldmyndighederne nogen skønsbeføjelse, der sætter dem i stand til at begrænse tilladelsens rækkevidde, men indebærer en vis automatik i meddelelsen heraf. Såfremt toldmyndighederne konstaterer, at anvendelsen af de alternative muligheder for afslutning af proceduren for aktiv forædling, som er nævnt i artikel 18, stk. 2, litra c)-f), ikke er egnet til at medføre misbrug, f.eks. ved at give den pågældende en uberettiget toldmæssig fordel, er myndighederne forpligtet til at meddele tilladelse. I modsat fald skal myndighederne afslå at meddele tilladelse.

27 Hvad angår artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i forordning nr. 1999/85 og den heri indeholdte regel om, at de genudførte forædlingsprodukter forholdsmæssigt skal svare til de forædlingsprodukter, som bliver på toldområdet, bemærkes, at denne bestemmelse ingen betydning har for den nævnte fortolkning. For det første vedrører bestemmelsen et helt andet spørgsmål end det, som er omhandlet i hovedsagen, idet den vedrører beregningen af importafgifterne for forædlingsprodukter. For det andet kan bestemmelsen kun anvendes på de forædlingsprodukter, som overgår direkte til fri omsætning, og ikke på forædlingsprodukter, som er henført under ordningen vedrørende forarbejdning under toldkontrol, som er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra d), i forordning nr. 1999/85. For disse sidstnævnte produkters vedkommende er metoden for beregningen af importafgifterne fastsat i artikel 21, stk. 1, litra b). Denne bestemmelse henviser imidlertid kun til de gældende regler for den pågældende toldprocedure, dvs. artikel 11 og 12 i forordning nr. 2763/83, som ikke indeholder nogen proportionalitetsregel svarende til reglen i artikel 21, stk. 1, litra a), første led.

28 Af det anførte følger, at de af Bundesfinanzhof forelagte spørgsmål må besvares med, at artikel 18, stk. 2, litra d), og artikel 18, stk. 3, første afsnit, samt artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i forordning nr. 1999/85 skal fortolkes således, at der ikke må knyttes nogen kvantitativ begrænsning til en tilladelse til at afslutte proceduren for aktiv forædling ved at anvende ordningen vedrørende forarbejdning under toldkontrol.

Sagens omkostninger

29 De udgifter, der er afholdt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, der er forelagt af Bundesfinanzhof (Syvende Afdeling) ved kendelse af 5. oktober 1993, for ret:

Artikel 18, stk. 2, litra d), og artikel 18, stk. 3, første afsnit, samt artikel 21, stk. 1, litra a), første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985 om aktiv forædling skal fortolkes således, at der ikke må knyttes nogen kvantitativ begrænsning til en tilladelse til at afslutte proceduren for aktiv forædling ved at anvende ordningen vedrørende forarbejdning under toldkontrol.

Kapteyn Kakouris Murray

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 29. juni 1995.

R. Grass
Justitssekretær

P.J.G. Kapteyn
Formand for Fjerde Afdeling